

Pascual Piles: "El gest de recollir-se per resar i el somriure de bona persona"

Dij, 14/03/2013 per Catalunya Religió

(Pascual Piles. Provincial de [Sant Joan de Déu](#)) Penso que per a molts ha estat una sorpresa. Així com en el Conclave anterior va ser un dels més votats, en aquest no es parlava d'ell com un dels possibles. Això és demostració que hi ha hagut una actuació clara de l'Esperit, ha demostrat una llibertat d'actuació dels membres del Conclave, entre els que s'ha donat una confidencialitat total, que ha fet que tot i la necessitat de fer especulacions i comentaris sobre els possibles noms, en aquesta com en altres ocasions s'anava per una altra línia. De fet, els comentaristes espanyols des que vam veure la fumata blanca, fins que vam saber qui era, van estar parlant de noms, alguns amb massa insistència i no van tenir molt encert.

No és que tingui massa coneixements personals de la seva figura. Persona senzilla, evangèlica, amb molts trets que el distingeixen, ferm en l'hora de l'afirmació dels seus principis, proper. La seva aparició al balcó va donar aquest signe. En principi em va semblar com molt sorprès de la seva elecció, m'imagino que a l'interior marcava la satisfacció d'haver estat elegit per Déu per ser en aquest moment la primera guia de l'Església. Molt bonic el gest de demanar a les persones que eren a la plaça resar amb ell i per ell. Suggestiu el que parlés només en italià, com a bisbe de Roma, i amb això Papa de tota l'Església. Si bé al principi em va semblar un més aturat, després ens va donar el testimoni de la seva espontaneïtat, en la profunditat de les seves paraules, en el gest de recollir-se per resar, en el somriure de bona persona.

L'Ordre de Sant Joan de Déu té tres centres a Argentina. Dos a la diòcesi de Bergoglio i el tercer en una diferent. Se'l veu un home evangèlic, senzill, proper als pobres i als que pateixen. En les seves visites als nostres centres es prodigava en aquesta dimensió de senzillesa i sensibilitat per arribar a cada un, per comprendre la seva situació. Tots valoren el nom de Francesc, per la seva identificació amb el "pobrissó d'Assís". La seva figura em fa recordar el Cardenal Eduardo Pironio, també argentí.

Com religiós, estic content que ell sigui Jesuïta. El fet de ser-ho comporta, dins de

l'Església, una dimensió carismàtica, amb molta reflexió teològica, en el seu cas, duta a terme pels membres de la Companyia de Jesús, amb unes opcions molt clares en posicions que defensen la justícia i a favor dels necessitats, en totes les parts del món, però especialment a Amèrica Llatina, on ell va néixer i ha viscut sempre.

Ens unim a la seva persona i demanem per un fructífer pontificat pel bé de l'Església i de la societat.